

[Annelise Gottfredsen]

produktion og derfor vil komme til at deltage i kapløbet om olie og andre energikilder.

Det er ikke tiden her og nu at komme ind på en udredning af de forskellige energikilders fordele og ulemper. Der foreligger tilstrækkelig mange udførlige rapporter til, at en beslutning – og den politisk nødvendige beslutning – kan træffes nu. Det er på disse rapporter og redegørelser, alle andre lande har truffet deres afgørelser. Det er på disse rapporter og redegørelser, man har kunnet informere det svenske folk, som nu har sagt ja. Hvad i alverden får dog den danske regering til at tro sig klogere end alle disse stater, ja, end vore nordiske naboer, som kulturelt og socialt står os meget nær, og som oven i købet har en langt større grad af forsynings-sikkerhed, end vi har?

Vi ved for så vidt godt, hvorfor regeringen nøler. Vi ved, at der er en fløj i socialdemokratiet, der har ført sig dygtigt frem og også på dette område har lammet de mere besindige. Men en ansvarlig regering bør have mod til at overhøre sådanne røster. Den eneste bekymring kan være befolkningens tvivl over for kernekraft. Denne tvivl er forståelig, ikke mindst på grund af den ensidighed, der fra nogle af massemediernes side er lagt for dagen, men det er en ansvarlig regerings pligt at gå i spidsen for at vende denne tvivl. Det er regeringens pligt at tage afstand fra en urealistisk modstanderpropaganda og urealistiske løfter om, at vi så godt som alene i den industrialiserede verden kan klare os uden kernekraft.

Der er ikke tid mere til denne flirt med håb og tro og luftige påstande. Det er kendsgerninger, der tæller, det er på dem, vi skal beslutte os i dag. Vi besidder disse kendsgerninger, og vi kan ikke byde det danske folk at tøve længere.

Vi kan støtte CDs dagsorden.

Maisted (FP):

Som vi tidligere har fremhævet over for regeringen, har den hverken en økonomisk politik eller en energipolitik. Udviklingen i vores nabolande har klart vist hensigtsmæssigheden i, at man indfører kernekraft, og forklaringen er meget enkel: man ønsker at sikre erhvervslivet en billig energi, sådan at det er i stand til at konkurrere. Det gode, som det er, tilsidesætter man fra regeringens

side, fordi man har interne problemer. Man har problemer med sin venstrefløj, og vi ved også alle sammen, at selv om vi går hen og får vedtaget, at nu skal vi have indført kernekraft, så sidder der venstrefløjspolitikere i socialdemokratiet, der er i stand til at forhale det 8–10 år, før vi finder et egnet sted til at placere dette kernekraftværk.

Vi vil selvfølgelig gentage vores opfordring til, at regeringen afholder en folkeafstemning, og jeg skal på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at folkeafstemning om kernekraft bør afholdes i vinteren 1980–81,

og tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Det ligger altså klart, at regeringen forsøger at smutte udenom, og at lille Danmark kan placere sig som et land, der ikke vil have kernekraft, på trods af at alle de lande, vi er afhængige af, har indført kernekraft.

Det er jo en ejendommelig stilling af et parti, oven i købet landets største parti, som aldrig forsømmer nogen lejlighed til at fortælle befolkningen, at det er det eneste parti, der værner om folkestyret. Men i denne her sag har man altså såkaldte overordnede politiske hensyn at tage; dér ønsker man ikke at høre folket. Man ønsker heller ikke f. eks. at høre folket, når vi taler om frit TV 2. Man ved, at der er et flertal for, at man indfører det, men man kuler også sådan et spørgsmål ned.

Vi har også set energiministeren optræde på anden led i strid med folkestyret. Nu her for nylig, da ministeren skulle bruge 1 mia kr. til at drive statshandel for, kørte man en sag igennem i finansudvalget, der efter min opfattelse var i strid med grundloven. Ministeren fik et flertal i finansudvalget for at bruge 1 mia kr., på trods af at fremskridtspartiet krævede det aktstykke ned i salen.

Jeg vil godt begrunde, hvorfor det er i strid med grundloven. I grundlovens § 46, stk. 2, står der, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketings vedtagne finanslov eller i en af folketings vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. Når man har afgivet en bemyndigel-